

Sygn. akt IV CNP 50/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w L.
z dnia 13 grudnia 2012 r.,
w sprawie z powództwa Ł. S.
przeciwko Towarzystwu Zarządzającemu S. Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością Spółce Komandytowo - Akcyjnej w .o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2014 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od powoda na rzecz pozwanego
kwotę 1 200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem kosztów
postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku.**

UZASADNIENIE

Powód Ł. S. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 13 grudnia 2012 r. zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L. Sąd Rejonowy uwzględnił w całości powództwo o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa Zarządzającego S. Spółki z o.o. Spółki komandytowej kwoty 30 4484 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu z tytułu zwrotu świadczeń otrzymanych od powoda w wykonaniu umowy leasingu operacyjnego, od której powód odstąpił z powodu jej niewykonania przez pozwanego. Sąd Rejonowy nie uwzględnił podniesionego przez pozwanego zarzutu potrącenia, ponieważ uznał, że umowa poręczenia, z której wynikać miała potrącana wierzytelność, wygasła na skutek odstąpienia przez powoda od umowy leasingu, względem której była akcesoryjna. Sąd Okręgowy na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego zmienił ten wyrok i oddalił powództwo w całości, uznając, że zarzut potrącenia został podniesiony skutecznie, ponieważ umowa poręczenia, w której powód poręczył za wykonanie przez sprzedawcę przedmiotu leasingu wszystkich zobowiązań pieniężnych wynikających lub związanych z umową sprzedaży lub mogących powstać w związku z rozwiązaniem tej umowy, w szczególności w trybie wypowiedzenia lub odstąpienia, na rzecz finansującego (pozwanego), była powiązana z umową leasingu jedynie funkcjonalnie i nie wygasła na skutek odstąpienia przez powoda od umowy leasingu. Pozwanemu, który odstąpił od umowy sprzedaży przedmiotu leasingu, przysługuje względem sprzedawcy tego przedmiotu roszczenie o zwrot ceny (104 000 zł), objęte poręczeniem powoda. Przysługiwała mu więc w stosunku do powoda wzajemna wierzytelność nadająca się do potrącenia.

Skarga pozwanego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji została oparta na podstawach:

1) naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię i/lub niewłaściwe zastosowanie art. 491 § 1 k.c. oraz art. 494 k.c. w zw. z art. 395 § 2 k.c.; art. 709¹ k.c., art. 876 § 1 k.c. oraz art. 353¹ w zw. z art. 65 § 2 k.c.; art. 876 § 1 k.c. w zw. z art. 491 § 1 k.c. oraz art. 494 k.c.; art. 879 § 1 k.c., art. 498 k.c., art. 65 § 2 k.c., art. 58 k.c. w zw. z art. 473 § 2 i art. 876 § 1 k.c. a ponadto art. 498 § 1 k.c.;

2) naruszenia przepisów postępowania - art. 382 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. i art. 503 k.p.c. oraz art. 479¹⁴ § 4 k.p.c.

Skarżący wskazał te same przepisy jako te, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny. Wyjaśnił, że poniósł szkodę w wysokości 30 484,35 zł ponieważ na skutek zaskarżonego wyroku utracił możliwość domagania się zwrotu świadczenia spełnionego w wykonaniu umowy, od której skutecznie odstąpił. Zaznaczył, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, od wyroku nie przysługiwała skarga kasacyjna.

W związku z tym wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego, w L. z dnia 13 grudnia 2012 r. i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać szereg elementów konstrukcyjnych. Należą do nich:

- 1) oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części,
- 2) przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie,
- 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny,
- 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy,
- 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi,
- 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga powoda nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. to znaczy nie uprawdopodobnia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy. Warunek ten jest zrealizowany jedynie wówczas, gdy strona skarżąca złoży oświadczenie, że szkoda w jej majątku nastąpiła i wskaże czas, rodzaj i rozmiar tej szkody, a ponadto powoła

lub przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające jej twierdzenie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., postanowienia tego Sądu z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ.; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16, z. 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05, nie publ.). Powód łączy powstanie swojej szkody z niemożnością odzyskania od pozwanego spełnionych na jego rzecz świadczeń, pomija jednak, że przyjęta przez Sąd Okręgowy koncepcja, oparta na uwzględnieniu zarzutu potrącenia zakłada, że nastąpiło zaspokojenie wierzytelności powoda w drodze potrącenia. Potrącona wierzytelność wynika ze stosunku poręczenia, a powód, spłacając poręczony dług nabywa spłaconą wierzytelność do wysokości dokonanej spłaty (art. 518 § 1 pkt 1 k.c.) i może jej dochodzić od dłużnika, którym jest w tym wypadku S. K., sprzedawca modułów kontenerowych. Chcąc uprawdopodobnić poniesienie szkody powód musiałby więc wyjaśnić, czy i dlaczego wierzytelności tej nie może zrealizować. Takich informacji skarga nie zawiera, wobec czego nie można uznać, że mieści w sobie element konstrukcyjny z art. 424⁵ § 1 pkt. 4 k.p.c. Kumulatywne wystąpienie w skardze wszystkich składników wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. jest konieczne, aby można było uznać skargę za spełniającą niepodlegające naprawie zrzęby tworzące ten środek zaskarżenia.

Z przytoczonych względów na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. skargę tę należało odrzucić.

Orzeczenie o kosztach postępowania ze skargi uzasadnia art. 424¹² w zw. z art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c. w zw. z § 2, § 6 pkt 5 oraz § 13 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst. jedn.: Dz. U. z 2013 r., Nr 461).